

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΥΠΟ
Ξ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ

Τελειωθέντος τοῦ **Κυρίου ὑπουργοῦ**, τοῦ λεπτοτάτου, ψυχολογικοῦ, ἀναμέττου ἀληθείας καὶ συγχρόνου πολιτικῆς ἐνεστώτος μυθιστορήματος τοῦ ἐν ἀκμῇ Παρισινῷ Εὐγενεῖου Κλαρετῆ, ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες ἔθνικόν μυθιστόρημα πρωτότυπον τοῦ κοιδίμου ἱστοριοφιλοσόφου καὶ μεσαιωνοδίφου Ζαμπελίου, τοῦς

ΚΡΗΤΙΚΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ

πρὸ δωδεκαετίας περίπου ἐκδοθέντας ἐν Βενετίᾳ καὶ ὑπό τινων λογίων μόνον ἀναγνωσθέντας καὶ σχεδὸν εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀγνώστους.

Ἐνομίσαμεν ὅτι ἐκθάπτομεν ἠσαυρὸν αἰσθημάτων ἔθνικῶν, φρονιμάτων ὑγιῶν, ἰδεῶν πατριωτικῶν, κόσμον ἔμογενῆ τυραννηθέντα ὑπὸ τῶν Φράγκων, τμήμα ἔθνικῆς ἱστορίας αἰμασσοῦσης καὶ φρισσοῦσης ἐτι ὑπὸ τοῦς ὄνυχας τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, ὑπερθεν δὲ ὅλων αὐτῶν ὡς λευκὴν κεφαλὴν ἐπιπολάζουσαν τὴν μορφήν τῆς Σοφίας Δαμουλῆν, τῆς ὁποίας τὴν ἐξοχὸν εἰκόνα ἐλπίζομεν ἐν τέλει τοῦ μυθιστορήματος νὰ παράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν. Οἱ

ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

εἶνε μυθιστόρημα ὑπερ πρέπει νὰ κοσμήσῃ πᾶσαν ἑλληνικὴν ἐστίαν, τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα νὰ διεισδύσῃ εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα, αἱ ἰδέαι, τὰ αἰσθήματα, ἡ ψυχὴ, τὰ δάκρυα, οἱ χαρακτῆρες δέον νὰ ἐντυπωθοῦν εἰς τὴν σύγχρονον γενεάν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὴν Κυριακὴν ἐκδίδεται τὸ **Α'** φυλλάδιον τῶν **Κρητικῶν Γάμων**.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ ὥραϊον μυθιστόρημα τοῦ **Ἰουλίου Κλαρετῆ** περὶ τῶν πρῶτων ἐν τῇ *Συλλογῇ Μυθιστορημάτων* πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ μας ἀντὶ **ν. ὄρ. 1.80.**

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΧΟΛΕΡΑ

Καὶ ὅταν ἡ ἀγωνία καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν φορολογουμένων ἤχησῃσι μέχρι τῶν σαζωνικῶν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὧτων, πάραυτα ἡ Αὐτῶν Ἐξουχότης ἀνοίγει ἐν τι βιβλίον ἀγγλικὸν καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογεῖ φορολογία τριάκοντα φράγκων καὶ ὅτι ἐν Ἑλλάδι εἰς ἕκαστον πολίτην ἀναλογεῖ μόνον 29 φράγκων φόρος· καὶ ὄχι μόνον 29, ἀλλὰ καὶ 28 1/2 ἅρα οἱ Ἕλληνες φορολογούμενοι ἔχουσιν ἄδικον ἐξανιστάμενοι καὶ διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῶν ἀποτροπαίων οἰκονομικῶν σχεδίων τοῦ πρωθυπουργοῦ. «Κατὰ τί εἴσθε ἀνώτεροι τῶν Ἀγγλων καὶ θέλετε νὰ πληρώσῃτε ὀλιγώτερα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον;» Καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Τήνου, Δήμου, Σίφνου καὶ Φολεγάνδρου συναισθανόμενοι ὅτι αἱ νησιώτισσαι ἐπαρχίαι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, Σκωτίαν καὶ Ἰρλανδίαν, κλίνουσι ταπεινῶς τὴν κεφαλὴν καὶ συνομολογοῦσιν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἔχει δίκαιον καὶ ὅτι δὲν φορολογούμεθα οἱ Ἕλληνες ὡς Ἀγγλοι. Τοιοῦτοτρόπως, διὰ τῶν βιβλίων, τῶν λεξικῶν καὶ τῶν στατιστικῶν ἀνεμορρώθημεν κατὰ τὰς δύο παρελθούσας συνόδους εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε κατεστρέψαμεν καὶ τὰς μικρὰς παραδόσεις τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν διοικήσεως καὶ ἀπελακτίσαμεν καὶ τὰ ὀλίγα διδάγματα τῆς διοικητικῆς ἡμῶν πείρας ἐξ ὧν ποτὲ ἠδύνατο νὰ προέλθῃ καλόν τι ὑπὲρ τῆς ἀτυχοῦς ταύτης χώρας.

Τοιοῦτοτρόπως ἐν χώρᾳ, ὅπου ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς εἶνε εἰσέτι πατριαρχικὴ, ὅπου ἡ ἐξαγωγή περιορίζεται εἰς δύο ἢ τρία εἶδη, ὅπου ἀνευ τῆς ἐξωθεν εἰσαγωγῆς θὰ εἴχομεν τὴν μπομπόταν ὡς τροφήν καὶ τὴν κάππαν ὡς ἔνδυμα καὶ ἴσως ὡς οἶκημα, ὅπου ἡ παραγωγή ἀποτελεῖ πολλοστὸν τι ἐλάχιστον τῆς ὅλης ἐμπορικῆς κινήσεως, ἐν χώρᾳ, ὅπου ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται εἰσέτι διὰ γυμνῶν χειρῶν, ὅπου ζυμῶμεν εἰσέτι τὸν ἄρτον μας διὰ τῶν ποδῶν, θέλει ὁ πρωθυπουργὸς νὰ ἐξαναγκάσῃ ἡμᾶς νὰ ἐξισωθῶμεν κατὰ τὴν φορολογικὴν δύναμιν πρὸς ἔθνη, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγή καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον διανεμόνται καὶ ἐκμεταλλεύονται πᾶσαν τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν! Εἴσθε οἱ ἔσχατοι τῶν ἡλιθίων ἢ οἱ ἔσχατοι τῶν ἀγυρτῶν; Πρὶν ἢ παραβάλετε τοὺς φόρους, οὓς πληρώνει ἕκαστος Ἕλληνα πρὸς οὓς πληρώνει ἕκαστος Ἀγγλος, δὲν συγκρίνετε πρότερον τί παρά-

γει εκάτερος αυτών ; 'Αλλά δὲν συμφέρει ὑμῖν ἡ τοιαύτη σύγκρισις ; διότι θ' ἀπεκαλύπτεται ὅτι ἕκαστος Εὐρωπαῖος παράγει ὡς 100 καὶ φορολογεῖται ὡς 10, ἐν ᾧ ἕκαστος Ἕλληὺν παράγει ὡς 10 καὶ φορολογεῖται ὡς 9· τὸ ἐν δέκατον ἀπομένει αὐτῷ ὡς κερῶν, ὡς ἀποταμίωμα καὶ ὡς διατροφή. Αὐτὰ εἶνε ὑπὸ γυνικοῦ χαρακτήρος ἢ ἄλλοιαι, ἢν ὑποκρίνεσθε ὅτι δὲν ἐνοεῖτε, διὰ νὰ φορολογήσῃτε σκληρότερα καὶ ἐπιβουλότερον κοινωνίαν, ἢ τις ὄργῃ πρὸς ἐργασίαν καὶ πρὸς πλουτισμὸν καὶ τὴν ὅποιον κατεμαρτάτε ἀκρίτως εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν πρῶτον φοράν μετὰ τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τοῦ 62 παρίστατο σπουδαιοτάτη εὐκαιρία ἐργασίας, ἀποταμίσεως πλουτισμοῦ καὶ κοινωνικῆς προόδου.

Καὶ διατί πρὸς θεοῦ, ἐτίθεισαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ὡς φορηγὸς μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς προοδου, καὶ ἐμποδίζουσιν αὐτὰς νὰ τείνωσι πρὸς ἀλλήλας τὴν χεῖρα ; Διὰ νὰ ἀποκτήσωσιν ἐπιρροήν, διὰ νὰ ἐνισχυθῶσι πολιτικῶς διὰ νὰ κυβερνώσιν ὅσον τὸ δυνατόν πλειότερον χρόνον. Ἀλλὰ δύναται νὰ οἰκοδομηθῇ πολιτικὴ ἐπιρροὴ ἐπὶ τῆς κοινῆς γυμνότητος καὶ δυστυχίας ; Ναι, ἀπαντᾷ ὁ Μακιαβέλλης, καὶ καὶ ὁ Τερκόπης. Κατὰπτυστὸς πολιτικὴ σχολὴ βλέπουσα ἐξαφανισμένη ἀπὸ τῆς Εὐρώπης τὴν τυραννίαν, ἐδίδαξε καὶ ἀνέπτυξε τὴν ἀρχὴν τῆς ἠθικῆς βίας ὡς ὄπλον τῆς τυραννίας καὶ ἐραντάσθη τὸ Κράτος ὡς πρότυπον νοσοκομείου, ὅπου μία γραφὴ ὑγιᾶς δύναται νὰ δεσπῶσῃ ἐπὶ γιγνῶν ψυχροφραγούντων ἀνδρῶν. Καὶ οἱ πολιτευταὶ οἱ ἡμέτεροι, ἐπιτιμῶναι πάντοτε παρωδοὶ τῶν ἐν Βυρώπῃ, ἐνεγκάλισθησαν τὰ δόγματα τῆς σχολῆς ταύτης καὶ θαυμάζουσιν ἑαυτοὺς ὅταν μία τι πανουργία τοῦ μαθητευομένου αὐτῶν ἐγκεφάλου ἐπιτύχῃ τὴν ἐξαπάτησιν τῆς κοινωνίας καθ' ὅλους τοὺς κανόνας. Ἡ φιλοτιμία τοῦ πανουργεῦσθαι ἀντικατέστησε πρὸ αὐτοῦ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ πράττειν τὸ καλὸν καὶ ἀισθάνονται ἀληθῆ ἀγαλλίασιν ὅταν βλέπτοντες

παντοιοτρόπως τὴν χώραν, προσεπαυξήσωσι τὰ πολιτικὰ καὶ χρηματικὰ αὐτῶν κερῶν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ σκέπτεσθαι κοινωνία ἀποτελούμενη ἐκ πολιτῶν ὑγιῶν καὶ πλουτοῦντων καὶ ἀνεξαρτήτων εἶνε δυσπειθὴς καὶ δυναστευαγώγητος· ὅπως εὐκολοῦθῃ τὸ ἔργον τοῦ κυβερνᾶν καὶ καταστῇ προσιτὸν καὶ εἰς τὰς περὶ τὰς φύσεις πρέπει ἡ κοινωνία νὰ πτωχυνῇ, νὰ δυστυχῇ καὶ νὰ ἐπαυγῇ.

Ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη ἡ οικονομικὴ χολέρα μετεδόθη ἀπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὴν κοινωνίαν. Κατὰ τὸ παρελθὸν αἱ οικονομικαὶ δυσχεραῖαι ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀκολουσίας καὶ τῆς δικαιοδικῆς φευλότητος προερχόμεναι, δὲν ἐθιγον τοῦλάχιστον τὴν κοινωνίαν εἰμὴ λίαν ἐλαφρῶς, ἡ δὲ Ἕλλὰς ὁμοίως πρὸς γεγυμνασμένην ὄρχήστραν, ἢς τὰ μέλη γνωρίζουσι νὰ μὴ ἀφίστανται τῆς ἀρμονίας καὶ ὅταν μεθῶν ὁ μουσικοδιδάσκαλος διαρθεῖρη τὸν ρυθμὸν. Τί συμβήσεται μετὰ τὴν νέαν ταύτην τροπὴν τοῦ ζήτηματος οὐδεὶς ὁ μὴ προβλέπων. Ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἀρεθῇ ἐλεύθερον νὰ συμπληρῶν τὸ σύστημα αὐτοῦ, τὰ εὐχὰς σίμερον κρούσματα θὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ ἡ χολέρα θὰ βύσῃ καὶ θὰ ἀπαλέγη ἐντὸς ὀλίγου. Δὲν μεταφράζονται οἱ νόμοι ξένων ἐθνῶν ἀτιμωρηταὶ κυβερνήσι ; μεταφραστῶν ἀποκαλύπτει μὲν ἱσως ὡμους ἀγχοφορικῶς, ἀλλ' ὄχι προσόντα κυβερνητικά. Οἱ νέοι φρολογικαὶ νόμοι σβύνουσι τὴν παραγωγὴν καὶ συντριβουσι δικτύλους πολλοὺς καὶ ἐξαιρέτους τῆς μικρᾶς ἡμῶν οικονομικῆς διάρσεως. Ἐξέκοντα ἐτὴ διερεύουσα ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας ἵνα ἀναπτυχθῇ εἰς 8 σκαμνῶν εὐρίσκειται σήμερον ἡ καλλιέργεια τοῦ κηπουρικοῦ καὶ ἡ οἰνοποιία καὶ ἡ οἰνοπνευματωποιία τὴν ὅποιαν καταστρέζει ὁ κ. Τρικούπης διὰ μιᾶς μεταρρύθσεως. Διὰ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ τεθῇ ἐν λοιμοκαθαρτηρίῳ ὑπὸ καθάρσιν καὶ ἐάν νοσῇ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, ἀς εὖρη τὴν ἀξίαν τύχην τοῦ, ἀλλ' ἀς σωθῇ ἡ κοινωνία.

Κ. Ἱεροκλῆς

Ἐν Νανῷ ἐδέσθη νὰ περιμεῖν ἡμῖσιαν ὥραν πρὶν ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ἀμαξοστοιχίας τοῦ Ἐπινάλ. Οἱ ἑδοίποροι ἡμῶν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ σταθμοῦ, ὅπου ὑπῆρχε πολὺ πλῆθος. Ἡ ὠραιότης τῆς Ἰωάννας ἐφείλιεν ὅλων τὰ βλέμματα ἐξεταζόντων αὐτὴν περιέργως καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος· ἡ ὠχρότης αὐτῆς, οἱ στυγνοὶ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς, ἡ θλίψις τῆς, τὸ μαρμαρωδὲς καὶ φιλάσθενον ἐξωτερικὸν τῆς παρήγον αἰσθητικὰ βαθύως οἰκτου. Ἐλεγον δὲ χαμηλοφώνως.

- Εἶνε δυστυχεῖς ἀσθενεῖς, ἦν περιδιαβάζουσι.
- Πρέπει νὰ ἦνε σταθικὴ. Τασσοῦτον ὠραία καὶ εὐεῖδῆς καὶ ν' ἀποθάνῃ... Τί κέρμα !
- Ἰσως εἶνε ἀναμικτὴ.
- Ἀδιάρρητον, δὲν θὰ ἀργήσῃ πολὺ ἡ δυστυχὴς μικρὰ θ' ἀποθάνῃ τὸν φθινόπωρον κατὰ τὴν πτωσίαν τῶν φύλλων.
- Οὐδεὶς ὑπόπτειεν ὅτι ἡ ἀσθένεια τῆς Ἰωάννας ἦτο ἡ μανία.
- Ὁ παρασημοφορημένος οὗτος κύριος, ἐξήκολούθουν, πρέπει νὰ ἦνε πατὴρ τῆς.
- Βεβαίως πατὴρ τῆς, τοῦτο φαίνεται ἐπαρκῶς. Δὲν βλέπετε μετὰ ποίας εὐμενίας ἐπαχρυνεῖται ἐπ' αὐτῆς καὶ πῶς τὴν ἐπιδίδεται ; Ἰδοὺ ἀγάπη, ἰδοὺ τρυφερότης.
- Ἀμέσως, μικρὰ μου, θὰ σὰς διώσω νὰ πῆτε, εἶπεν ὁ ἰατρός.

Οὐδὲνας φρονιζῶν διότι πάντων τὰ βλέμματα εἶγον προσκλιθῆ ἐπ' αὐτῆς, ἤθελε τὸν πρὸ αὐτοῦ σάκκο, ἔλαβεν ἐπιχρυσὸν κιάθον, ἐντὸς τοῦ ὅποιου ἔχουσε ἐν πρώτοις

III ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ III

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἐκ ἀριθ. 337)

Τὴν ὀγδόην ὥραν καὶ πεντήκοντα λεπτά, ἡ ἀμάξα, ἢ τις εἶχε παραλάβει ἐκ Σατοῦ τὸν ἰατρὸν Λέγενδρον καὶ τὴν Ἰωάνναν, εἰσέρχεται εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐστὶ πρὸ τῶν βαθυμίδων τοῦ μεγάλου ὑποδάθρου, ὅπου εἰ δύο ταξειδιῶται κατέβησαν. Εἰς τὸν ὑπὸ πρῆττον, ὅστις προὐχώρησεν ἵνα λάβῃ τὸν ὁδοιπορικὸν σάκκο, ἐδείξεν εἰσπηδῶν ἐνοικιαστῶς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης προωρισμένης διὰ δύο ταξειδιῶτας μέλλοντας νὰ μεταβῶν ἐκ Παρισίων εἰς Νανῷ καὶ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης εἰς Ἐπινάλ.

Ἡ νεῖς ἐρερε συνεχῶς τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ παραθύρου, παρατηροῦσα τὰς αἰμαγραφίας, αἵτινες ἐφαίνοντο ταχέως καὶ διεδέχοντο ἀλλήλας ἀκαταπίστευτος. Ἐνίστατο ἐπιπέφωνησάν τινα βλεπούσα δένδρα, θάμνους, οἰκίας, αἵτινες ἐφαίνοντο πρέχουσαι, ἀλλὰ καὶ ἠρωτριωμένους, αἵτινες ἐφαίνοντο ὅτι περιεστρέφοντο καὶ διεσκέδαζεν αὐτῶ ὡς παιδίον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐβριον ἀναχωροῦσιν ἐπὶ τῆς α' Ἀμυρτρίτης ἡ βασίλισσα καὶ αἱ βασιλοπαιδεῖς Ἀλεξάνδρα καὶ Μαρία κατευθυνόμεναι εἰς Βισσάδην πρὸς συνάντησιν τοῦ Βασιλέως. Ἐκείθεν οἱ βασίλει· θὰ ἀπέλθωσιν εἰς Κοπεγγάην οἱ λοιποὶ βασιλοπαιδεῖς ὑποθέτομεν ὅτι θὰ δικαιοῦνται ἐν Τατοῖῳ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τῶν γονέων αὐτῶν. Τὴν Α. Μ. παρακολουθοῦσιν ἐκ τῶν κύριων τῆς τιμῆς ἡ δεσποινὴς Κρουσούλα Ἀναργύρου καὶ ἐκ τῶν ὑπαπιστιῶν ὁ κ. Ἀδόλφος Ρένου.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἔτσι ἀπὸ γενναιοῦτητα καὶ εὐρεθέντες εἰς καλὰς στιγμὰς διάψευσιν τοῦ κ. Παναγῆ Κυριακοῦ περὶ δευθῶν καὶ ἀποπάτων τὴν διάφωσιν αὐτὴν ἀφαλε νὰ τὴν διευθύνῃ ὄχι εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀρχὴν, ἢτοι τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τὴν φίλην αὐτῆς Δημαρχίαν, διότι ὁ κατάλογος ἐδόθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας, εἶνε δ' ἐπικυρωμένος ὑπὸ τῆς Δημαρχίας. Αὐτὰ τὰ εἴπομεν ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡμῶν, κύριε, ὥστε ἦτο περιττὸν νὰ γράψετε διάφωσιν κλπ. Διότι ἡμεῖς δὲν διαφεύομεν τίποτε ἐν ὅσῳ δὲν διαφεύει ἡ Νομαρχία. Ὡστε τὸ γράμμα σας εἶνε ὡς νὰ μὴ δημοσιεύηται ἕως ὅτου μᾶς σταίλητε ἐπίσημον τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς Δημαρχίας. Καὶ ὁ φίλος βουλευτὴς Κυθῆρων κ. Κασσιμάτης ἤλθε τὴν πρῶτὴν νὰ μᾶς δώσῃ τοιαύτην διάφωσιν, ἀλλὰ τοῦ εἶπαμε τὰ αὐτὰ καὶ ἐπέσθη.

Ἄφου μιὰ φορά ἡμῶς μᾶς ξανάφεραν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἐρωτῶμεν τὸν κ. Διευθυντὴν τί πρέπει νὰ κάμῃ ἀπέναντι τοιούτου σοβαροῦ κινδύνου διὰ τὴν Δημόσιαν Ὑγίαν ; Ἰδοὺ τί νὰ κάμῃ : **Νὰ τοὺς βουλώσῃ.** Καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ ὅλους νὰ κάμω· νέους βοθροῦ, ζήτημα ὀλίγον ἡμερῶν.

ὀλίγον κλαυθὸν οἶνον τοῦ Βορῶ, ἐπειτα ὕδωρ, ἀκολουθῶν ἀνοίξας μικρὰν φιάλην περιχρυσῶσαν ρευτῶν κητρινωπῶν, ἔχουσε σταγόνες τινὰς ἐντὸς τοῦ περιέχοντος ὕδωρ καὶ οἶνον κιάθου.

- Ἰδοὺ, μικρὰ μου, εἶπε παρουσιάξω κιάθον σχεδὸν πλήρη εἰς τὴν νεκίδα.
- Ἡ Ἰωάννα ἔχουσα τῷ ὄντι δίσταν ἐκένωσε τὸν κιάθον.
- Αἱ θύραι τῶν αἰθουσῶν ἠνεφώθησαν, αἱ δὲ ὑπάλληλοι ἀνέκραξαν :
- Οἱ διὰ τὴν γραμμὴν τοῦ Ἐπινάλ ἐπιβάται τῶν ἀμαξῶν.
- Ὁ κ. Λέγενδρος καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ εἰσελθόντες ἀποκατεστάθησαν ἐντὸς ἀμάξης.
- Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκίνησε.

Μετὰ εἰκοσι λεπτά ἡ Ἰωάννα κατελήθη ὑπὸ δεικνεῶν χασμημάτων, ἐστράφη, ἐκινήθη, ἐξέτεινε τὰς κνήμας, ἐτάνωσε τοὺς βραχίονας, ἐπειτα τὴν κεφαλὴν. Ὁ κ. Λέγενδρος παρακολουθεῖ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, οὐδέως ἀνησυχῶν, ἀλλὰ καὶ μειδιῶν μάλιστα. Μετὰ τινα λεπτά ἡ Ἰωάννα ἐπαυσε χασμαμένη. ἡ κεφαλὴ τῆς ἐπεσεν ἐπὶ ἐνὸς τῶν στριγγμάτων, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκλείσθησαν. Τότε ὁ ἰατρός ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ σάκκου μανδύαν μεταξωτὸν ραβδωτὸν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκάλυψε τοὺς ὤμους τῆς, ἔθεσε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπὶ προσκεραλάου καὶ ἐκάλυψε τοὺς πόδας, τὰς κνήμας καὶ μέρος τοῦ σώματός τῆς διὰ θερμοῦ ὁδοιπορικοῦ κα-

Ὁ δὲ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἤς ἀκαλίξῃ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ μακαριῶτου Σκαλιστήρη, ἐκεῖ θὰ εὖρη προτάσεις ἀγγλικῆς ἐταιρίας ὅπως ἐροδιάσῃ τὴν πόλιν διὰ κινήτων ἀποτάτων, ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐκμετάλλευσιν δι' 99 ἐτη τῶν ἀποδημάτων. Διότι εὐτυχῶς αὐτὸ εἶνε παρὰ, καὶ δυστυχῶς δι' αὐτῶν ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν. Εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ κιάθου, ἢν οὐ τοῦ παρόντος νὰ σὰς ἀναπτύξωμεν. Ἄς ἀντικαταστήσῃ τὴν Ἑταιρίαν τὴν ἀγγλικὴν διὰ καμίας χρυσοκαυθαριχῆς— ἢ τις ἐδῶ πλέον θὰ ἦνε εἰς τὸ στοιχεῖον τῆς— καὶ ἤς ἀποκτήσῃ τὸν ἐνδοξότατον τίτλον, ἢν ἤδυνάτο ποτε νὰ ἀνευρεθῇ, τὸν τίτλον τοῦ Καθαριστοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Τί θὰ γίνῃ τὸ χωρικὸν ζήτημα ; Χοιροστάσιον εἰς Βάθεια, χοιροστάσιον εἰς Ἀγίαν Τριάδα, χοιροστάσιον ἐν τῇ ὁδῷ Πειραιῶς. Εἶνε ἀνάγκη νὰ σὰς εἴπωμεν τί ἐστὶ χάρις ; Ὅτι εἶνε καλλίτερος ἀγωγὸς τοῦ μύσματος ; Ὅτι εἶνε ὁ χειρότερος ἐχθρὸς παντός περὶ καθαριότητος μέτρου ; Ὅτι εἶνε ἱκανὸς νὰ φάγῃ αὐτὸς μόνος ὅλας τὰς περὶ καθαριότητος πιστώσεις, ἀρκεῖ νὰ τὸν ἀφήσῃτε ἐλεύθερον ; Ἐπὶ προκατόχου Διευθύνσεως εἶγον ἀποκλείσθῃ νὰ χοιροστάσια ἐξῆς τῆς πόλεως. Καλὸν θὰ ἦνε νὰ αὐτὰ μέτρα νὰ λάβῃ καὶ ἡ νῦν Διεύθυνσις, καὶ ὅποιοι δὲν ἀκούει : βράττε ἢ τὸ κρέας καὶ ἄς φάνε οἱ φτωχοὶ !

Δέον νὰ ληθῇ καὶ περὶ τούτου πρόνοια. Εἰς τὰ οἰνοποιλεῖα τὰ ἐντὸς τῶν κεντρικωτέρων συνοικιῶν δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπονται μέρα μεστῆρῃ τραγούδια, μανέδες, καντάδες, καὶ ὠρυγαί, παρατεινόμενοι ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους. Εἶνε μιὰ ὕβρις τὸ τοιοῦτοι εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἡ θέλει τὴν ὥραν ἐκείνην νὰ ἐργασθῆς ἢ θέλει νὰ ἀναπαυθῆς, αἰρωναί τῆς μέθης τοῦ σινάσσονται ὡς βόμβαι, ὡς ρομφέλο, ὡς σεισμοὶ καὶ παραχῆ τῆς Καζαμιστοῦλας ἐναντίον τοῦ νευρικοῦ σου συστήματος. Χωριστὰ ὅτι ἡ ἀγίότης— δηλαδή, νὰ τὰ λέμε, ἡ ἀ-

λύμματος. Εἰς Ἐπινάλ ἐφθασαν τὴν 7ην ἐσπερινὴν ὥραν. Ὁ σταθμάρχης, ὅστις εἶχε βεβαίως προαισθηθῆ, ἠνέφξε μόνος τὴν θυρίδα τῆς ἀμάξης καὶ ἐνεχείρισε τὸν ὁδοιπορικὸν σάκκο, ἢν τῷ ἔλασκεν ὁ ἰατρός, εἰς τινα τῶν πρακτόρων αὐτοῦ, ὅπως βοηθήσῃ αὐτῷ νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ὑπνώτουςσαν ἐκ τῆς ἀμάξης. Τοῦτο ἐγένετο ταχέως. Διηυθύνθησαν ἄμέσως εἰς τὴν ἐξώθυρον, ὁ μὲν κ. Λέγενδρος φέρων τὴν Ἰωάνναν διὰ τῶν βραχιόνων, ὁ δὲ σταθμάρχης πορευόμενος πλησίον αὐτοῦ, καὶ ὁ πρῶτος μετὰ τοῦ ὁδοιπορικοῦ σάκκου καὶ καλύμματος ἀκολουθῶν.

- Μὲ περιμένει τις, κύριε σταθμάρχα ; ἠρώτησεν ὁ κ. Λέγενδρος.
- Μάλιστα, κύριε ἰατρέ, ὑπάρχουσι δύο ἀμάξαι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ σταθμοῦ.
- Ἄ ! Ἄλοιπὸν ὁ γηραιὸς λοχαγὸς καὶ ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς εἶνε ἐδῶ ;
- Μάλιστα, κύριε εὐρίσκονται ἀμφότεροι εἰς τὸ γραφεῖόν μου· φεβούνται ὅμως νὰ φανθῶν.
- Ὡ ; βλέπετε, οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος, αὐτὴ κοιμάται.
- Ἐὰν ἐξύπνα ;
- Ὅχι ; θὰ κοιμηθῇ οὕτω μέχρι τῆς ὀγδόης πρωϊνῆς τῆς αὔριου.

Κεκρυμμένοι ὄπισθεν τῶν προκατασμάτων παραθύρου ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν καὶ ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν παρερῶλαττον. Ὅταν ἡ Ἰωάννα ἐκαλύφθη καλῶς διὰ τοῦ μανδύου καὶ

ναγκασιότητας της εργασίας της καθημερινής πρέπει να ηνε σε-
βαστή. Ἄλλου τὰ οἰνωπλοῖα κλείουν τὴν Κυριακὴν, ἐδῶ ἐ-
πειδὴ εἶνε τὰ πάντα ξεθράκωτα, ἄς κουτσοπίνουν καὶ μέρα
μεσημέρι ἀκόμη, ἀλλὰ ἐν σιγῇ, εὐφρολογούντες καὶ κουβεν-
τιάζοντες, ὄχι ὁμῶς καὶ νὰ κωφαίνοντες τὸν κόσμον καὶ φέ-
ροντες αὐτὸν εἰς ἀπόγνωσιν τὴν ὥραν ἐκείνην, ὅταν τὸν τύ-
χουν μελαγχολικὸν ἢ νὰ σκοτώσῃ ἢ νὰ σκοτωθῇ. Μπορεῖ λοι-
πὸν νὰ μᾶς προστατεύσῃ καὶ εἰς τοῦτο ὁ ἀγαπητὸς Διευθυν-
τῆς τῆς ἀστυνομίας. Ὅσον ἀφορᾷ μίαν εἰδικὴν περιπτώσιν,
τὸ γειτονικὸν μᾶς εἰς τὸ Γραφεῖον Οἰνωπλοῖων Ἀμπαζοπού-
λου· περὶ τούτου τὴν παράκλησιν ἡμῶν οφείλομεν εἰς τὸν εὐ-
γενῆ γείτονα Διευθυντὴν Δομπρωγιάννην, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὁ-
ποίου θὰ γίνονται αὐταὶ αἱ παρεκτροπαὶ τοῦ λάφυργος.

Ἡ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Ἰσυχίας εὐεργετικὴ παράστασις
πανηγυρικὴ διεξήχθη χθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων.
Οἱ συμπολίται ὁμῶν ἀθροῖοι συνέφρυσαν δικαιούντες τὴν ἐ-
γνωσμένην φιλανθρωπιαν τῆς πόλεως. Ἡ ἰταλικὴ σημαία ἐ-
κυματίετο πρὸ τῆς σκηνῆς ἐν ἀδελφικῇ διαχύσει μετὰ τῆς ἐλ-
ληνικῆς. Ἐν ἀρχῇ ὅλον τὸ προσωπικὸν τοῦ θιάσου ἐψάλε τὸν
ἐλληνικὸν ὕμνον **Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη**, ἡ ἀθά-
νατος μουσικὴ τοῦ ὁποίου ἐξόχως συγκινεῖ ἐν τοιαύταις ἐορ-
ταῖς καὶ ἐνώπιον πλήθους· ἀσκεπεῖς καὶ ὄρθιοι οἱ θεαταὶ ἤ-
κουσαν τοὺς ὠραίους ἐκείνους φθόγγους, τοὺς ἀραρπάζοντας
τὴν φαντασίαν μέρῃ τῶν ἠρωϊκῶν ἐκείνων ἡμερῶν τῆς ἐθνι-
κῆς παλιγγενεσίας. Ἐπειτα ἤρξατο ἡ παράστασις τῶν «Που-
ριτανῶν» ἀντὶ τῆς Λουκίας ὡς εἶχεν ἀγγελθῆ. Μετὰ τὴν δευ-
τέραν πράξιν ὁ ὑψίφωνος κ. de «Sandi» ἐψάλε τὸ ἄσμα τοῦ
ἀποχαιρετισμοῦ ἐν τῇ Ἰόνῃ, μεθ' ὃ ἡ μουσικὴ ἐπαίανσε τὸν
ἰταλικὸν ὕμνον, ὃν ἐπίσης οἱ θεαταὶ ἠκροάσθησαν ὄρθιοι καὶ
ἀσκεπεῖς καὶ ἔχειροκρότησαν ζωηρῶς. Ἐν γένει ἐπεκράτησε
καθ' ὅλην τὴν παράστασιν εὐγενὲς τι συναίσθημα ἐορτασίου

τοῦ καλύμματος καὶ κατεκλύθη ὡς ἐπὶ κλίνης, ὃ σταθμάρ-
χης ἐπανήλθε ταχέως εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ εἶπεν εἰς τοὺς
δύο ἀναμένοντας :

— Δύνασθε νὰ φανῆτε.

Ἦρμησαν μέχρι τῆς ἀμάξης, τῆς ὁποίας οἱ ἡνίοχοι κατὰ
τὴν διαταγὴν τοῦ ἰατροῦ ἠνάγκαζον τοὺς περιέρχους νὰ
ἀπομακρυνθῶσι.

Τέλος ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν καὶ ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν ἠδου-
νήθησαν νὰ ἴδωσι τὴν μορφήν τῆς Ἰωάννας. Ὁ γέρων ἦνωσε
τὰς χεῖρας καὶ ἐψιθύρισε μετὰ τόνου ἀπεριγράπτου τρυφε-
ρότητος.

— Κόρη μου, κόρη μου !

Ἀμφοτέροι σκιρτώντες καὶ τὸ στόμα ἠνεωγμένον, τὰς
κόρας τῶν ὀφθαλμῶν διεσταλμένας, τὸ σῶμα κεκλιμένον
πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἔγοντες, παρετήρουν τὴν ὑπνώττουσαν μετὰ
περιπαθείας. Θὰ ἔμενον δὲ ἐπὶ μακρὸν χρόνον οὕτως, ἐν
ἐκστάσει, ἐὰν ὁ ἰατρός δὲν ἀπέσπα αὐτοὺς λέγων :

— Ἀναχωρήσωμεν, κύριοι, ἀναχωρήσωμεν.

Ἀφοῦ συνέσφυσαν ἀλλήλων τὰς χεῖρας, ὃ μὲν ἰατρός κα-
τέλαθε θέσιν παρὰ τῇ ἀσθενεῖ αὐτοῦ, ὃ δὲ γέρων καὶ ὁ
νεανίας ἀνήλθον ἐπὶ τῆς ἐτέρας ἀμάξης.

Μετὰ μίαν στιγμὴν αἱ δύο ἀμάξαι ἐξήρχοντο τῆς πόλεως
καὶ διηυθύνοντο εἰς τὸ Μαρτίλ ὅπου ἐρθασαν ὀλίγῳ πρὸ
τῆς ἐνδεκάτης ὥρας.

φαιδρότητας· διότι προκειμένου περὶ τοιούτων εὐεργετικῶν
σκοπῶν ἡ κοινωμία καὶ οἱ πολῖται οἱ εὐνοούντες καὶ μετέχον-
τες αὐτῶν ἀφήνουν καὶ φέρωνται ὑπὸ τῆς καρδίας των καὶ
δὲν ὑποπίπτουσιν εἰς τοὺς μικρολόγους καὶ ταπεινοὺς ὑπολο-
λογισμούς, οὗς πρὸ ἡμερῶν εἰς ἀναγνώστῃς τοῦ «Μὴ Χάνε-
σαι» ἠθέλησε νὰ ἐξεγείρῃ ἐξ ὑπερβολικοῦ ἴσως πατριωτικοῦ
ζήλου. Μεταξὺ τῶν ἔθνων καὶ προκειμένου περὶ φιλανθρω-
πίας, δὲν ἐρωτᾶται ἐπὶ καλὸν με ἕκαμες σὺ καὶ θέλεις νὰ
σοῦ κάμω κ' ἐγώ ; Ἀυτοὶ εἶνε ὑπολογισμοὶ ἰδιωτικοὶ καὶ ἐμ-
πορικοὶ, ἴσως δικαιολογούμενοι ἐνόητε μεταξὺ ἀτόμων, ἀλλ'
οἴτινες δὲν νὰ παύσωσι προκειμένου περὶ φιλανθρωπικῆς τι-
νος πράξεως. Πολλὰκις μέχρι τοῦδε ἀπεδείχθη ὅτι ὑπάρχει
πεῦμα ἀδελφότητος μεταξὺ ἰταλῶν καὶ ἐλλήνων παρ' ἀμφο-
τέροις τοῖς ἔθνεσι· ἀλλὰ καὶ ἐχθρικοτάτη ἡμῖν ἂν διέκειτο ἡ
Ἰταλία, ἡμεῖς δὲν εὐεργετούμεν τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ τὴν
παθοῦσαν ἐν Ἰσυχίᾳ ἀνθρωπότητα.

Σήμερον ἦτο ἡ ποιητικωτάτη καὶ λαϊκωτάτη πανήγυρις
ἐν Μοσχάτῳ. Ἐν τῇ γνωστῇ ταύτῃ ρωμαντικῇ θέσει ὀλί-
γον μακρὰν τοῦ φαληρικοῦ κύματος συνέργησε κατὰ πᾶν
ἔτος ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ λαὸς τῆς Ἀττικῆς ἵνα ἐ-
ορτάσῃ κατὰ τὴν ἰδίαν καὶ ἰδιόρρυθμον ἀντίληψιν τὴν με-
ταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος. Τὸ ἐορταστικὸν πνεῦμα τοῦ ἀρ-
χαίου καὶ νεωτέρου Ἑλλήνου δυστυχῶς περιορίζεται ὁσημέ-
ραι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ
νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις οὐδέποτε ἀλ-
λοτε ἐνθυμεῖται τὸν λαὸν ἢ ὅτε πρόκειται περὶ ἐκμεταλ-
λεύσεως αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐδὲν πράττει πρὸς ἀναζωπύρη-
σιν τῶν παραδόσεων του. Ἄλλ' ἐν ὅσῳ ὑπάρχει λαὸς· αἱ
τοιαῦται πανηγυρεῖς αἱ περιβεβλημέναι χαρακτῆρα θρη-
σκευτικῶν ἅμα καὶ φυσιολογικῶν θὰ συγκεντρώσωσι κόσμον
τερψίχορον καὶ φιλεῦθμον.

Ἡ οἰκία τοῦ γηραιοῦ λογαχοῦ ἦτο φωταγωγημένη ἐν τῷ
ὀρόφῳ. Ἡ Γερτροῦδη ἀνέμενε.

Ἡ Ἰωάννα μετνήχθη ἀμέσως ἐκ τῆς ἀμάξης εἰς τὸν
θάλαμον τῆς καὶ ἐτοποθετήθη ἐν τῇ κλίνῃ τῆς. Ἐκεῖ ἐν τῷ
εὐθύμῳ τούτῳ θαλάμῳ, ἐν ᾧ οὐδὲν εἶχε μεταβληθῆ, ἡ Ἰω-
άννα ἐμελλε νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ νὰ ἴδῃ, ἅμα ἀνοίξῃ τοὺς ὀ-
φθαλμούς, τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποία ἄλλοτε ἦσαν εἰς αὐ-
τὴν οἰκία. Ἀλλὰ ποῖα θὰ ἦτον ἢ συνέπεια τῆς ἐγέρσεως
ταύτης !

Μόνος ὁ Θεὸς ἐγίνωσκε τοῦτο. Ὁ κ. Λέγεन्द्रος εἰς πά-
σας τὰς ἐρωτήσεις, ἄς ἀπηύθυνον ὁ γέρων, ὁ νεανίας καὶ
αὐτὴ ἐπὶ ἡ Γερτροῦδη, ἀπάντηε ἀμεταβλήτως.

— Ἀναμένωμεν. Αὔριον, αὔριον !

Ἀῤριον ! Πόσα πράγματα ἐν μόνῃ τῇ λέξει ταύτῃ !

ΙΕ'

Η ΕΓΓΕΡΣΙΣ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ.

Ὁ ἰατρός Λέγεन्द्रος ἐγνώριζεν ἐντελῶς τὴν δύναμιν καὶ
τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ναρκωτικοῦ, τὸ ὅποιον εἶχε δώσει
εἰς τὴν ἀσθενῆ αὐτοῦ.

Ἦτον ἀνάγκη νὰ φθάσῃ ἡ Ἰωάννα κοιμωμένη εἰς Μα-
ρτίλ, ἵνα εὐρεθῇ κατὰ τὴν ἐγερσιν αὐτῆς ἐν τῷ δωματίῳ τῆς,
χωρὶς νὰ δυνήθῃ νὰ ὑποπέυσῃ ὅτι μετνήχθη ἐν αὐτῷ.

Τέλος πάντων ὁ πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε νὰ συμβουλευ-
θῇ καὶ ἄλλου παρὰ τὴν ἐμπαθειάν του περὶ τοῦ σκανδαλώ-
δους ζητήματος τῶν ὑπὸ τοῦ Ρούφου διορισθέντων λογι-
στῶν καὶ δοκιμῶν οὗς ἀρνεῖται νὰ ἐρκίσῃ τὸ ὑπουργεῖον.
Κατὰ τινὰς ἐφημερίδας τὸ ζήτημα ἀνετίθη εἰς τὴν κρίσιν
τοῦ Συλλόγου τῶν νομικῶν συμβούλων. Ἡ γνώμη τῶν κυ-
ρίων τούτων μετὰ τὴν γνωστὴν γνωμοδότησιν τοῦ διαπρε-
ποῦς νομομαθοῦς κ. Οἰκονομίδου, τὴν τοσοῦτον ἰσχυρῶς καὶ
σαφῶς ἠτιολογημένην δὲν δύναται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα
νὰ ἀποβῇ ἢ ὑπὲρ τῶν νέων τούτων καὶ κατὰ τῆς ἰσχυρογνω-
μοσύνης τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἄν ὁ κ. Ρούφος παρέτεινε ὁ-
λίγον καιρὸν ἀκόμη τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον φιλίαν του βε-
βαίως θὰ ἀποκαθίσταντο ἄνευ θεοῦ τινός οἱ νέοι οὗτοι.
Ἀλλὰ νὰ ἀδικῶνται ἔνεκα τῶν ἀνεξερευνητῶν κριμάτων
τῆς πολιτικῆς τοῦτο εἶναι καὶ ἀπάνθρωπον καὶ βδελυρὸν.
Τὸ ἀδικὸν μου ἀνθρωπος καὶ δικὸς σου τῶν πολιτικετι-
μένων μᾶς πρέπει νὰ περιβάλεται καὶ με ἕνα τινὰ τύπον
ἐντροπῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ κκ. νομικοὶ σύμβουλοι δὲν θὰ
ἀναλάβωσι τὴν εὐθύνην ν' ἀντισταθμίσωσι δι' ἐναντίας γνώ-
μης τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κ. Οἰκονομίδου.

Ἀπὸ τὸν κ. Παρασκευίδην, τὸν Ἑλληνα, ἀπαιτοῦμεν νὰ
μὴν ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Ἀρμένιδες νὰ παραστήσουν τὴν Ὁραϊάν
Ἐλένην καὶ νὰ διακωμωδῶσιν καὶ αὐτοὶ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς
θεάς μας· ἄλλως, ἄς ἦνε βέβαιος, ὅτι θὰ βάλωμεν καμιά ἐ-
κατοσταριά λεβέντιδων, ἐπὶ κεφαλῆς δι' αὐτῶν τὸν ἀρχιλε-
βέντην Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, καὶ θὰ τοὺς τὸ κάμωμεν
θάλασσο καὶ τὸ θεάτρον καὶ τὸ Φάληρον καὶ τοὺς Ἀρμένιδες
καὶ τῆς Ἀρμένιδες ἀνοὶ κάτω.

Μία τῶν ἀποδείξεων περὶ τοῦ ἐμπαθεστάτου χαρακτῆρος
τῶν πρὸ μνηδὸς καὶ ἐπέκεινα διεσχθεσιῶν δημοτικῶν ἐκλο-

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κ. Λεγένδρου, ὅστις μόνος
εἶχε παρασκευάσει τὸ κίτρινον ρευστὸν καὶ μεθ' ὅλην τὴν
ἀνάμειξιν αὐτοῦ μετὰ οἴνου καὶ ὕδατος, ὃ ὕπνος ἐμελλε νὰ
διαρκέσῃ δέκα ἕξ περίπου ὥρας. Ἐπειδὴ τὸ ναρκωτικὸν ἐ-
λήφθη τὴν ἐσπέραν τὴν τετάρτην ὥραν καὶ τέταρτον, ἡ Ἰω-
άννα ἐμελλε νὰ ἐγερθῇ τὴν πρῶτην τῆς ἐπιούσης, ὡς εἶ-
χεν ἀναγγεῖλει ὁ ἰατρός, κατὰ τὴν ὀγδόην ὥραν.

Ἀπὸ τῆς ἕκτης ὥρας ἕκαστος εὐρίσκειτο ἐν τῇ θέσει του.
Ἦ ἰατρός καὶ ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ ἔ-
χοντες τὸ οὖς τεταμένον καὶ ἐτοιμοὶ νὰ ἀκούσῃ καὶ τὸν
τελευταῖον κρότον. Ὁ γέρων εἶχε θέσει ἐπὶ τοῦ ἐπενδύτου
αὐτοῦ τὴν ταινίαν οὐ ἔφερε παρασῆμου.

Ἦ Γερτροῦδη ἐν τῷ μαγειρείῳ παρεσκευάζε τὸ πρόγευ-
μα. Τὸ γάλα ἦτο ἐπὶ τοῦ πυρὸς καὶ τὰ τεμάχια τοῦ ἄρ-
του ἐτοιμα, ἵνα θεθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

Ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν ἀνέμενε ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ τὸ πα-
ράθυρον τῆς Ἰωάννας. Δὲν ἔφερεν οὔτε τὴν στολήν τοῦ
λογαχοῦ τῶν Οὐσσάρων, οὔτε τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ἀστού,
ἀλλὰ προσωρινῶς τὴν ἀρχαίαν στολήν τοῦ δραγόνου μετὰ
τῶν γαλονίων τοῦ ἐπιστάθμου.

Ὁ Φιντέλ καὶ αὐτὸς εὐρίσκειτο ἐν τῇ θέσει του. Ἀλλὰ
δὲν διεδραμάτιζε πλέον κάλλιστα τὸ πρόσωπόν του.

Ἦ ὀγδόη ἐσήμανεν ὥρα. Ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν ἦν λευκὸς
ὡς σουδάριον καὶ ἔτρεψε σύσσωμος. Αἰφνης αἱ κνήμαί του ἐ-
κάμφθησαν καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῆς εἵρας αὐτοῦ.

γῶν εἶνε καὶ τὸ ὅτι διαρκεῖ εἰσέτι εἰς πολλὰς ἐπαρχίας ἡ ἐν-
τασις καὶ ἡ σύρραξις τῶν παθῶν. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» δὲν ἐ-
παυσεν εἰσέτι δεχόμενον ὑβρεῖς διὰ τὸν ἐναντίον τοῦ κ. Μελά
διεξαθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀγῶνα. Οἱ δὲ δημόται Κέας κατατρώ-
γονται ἀκόμη εἰς βαθμὸν ἀσπλαγγνίας διὰ τῶν ἐφημερίδων
ἐν αἷς ἀλληλοψήφονται καὶ ἀλληλοβράζονται. Ἀλλὰ τὸ κα-
κὸν θὰ ἦτο ἀνώδυον, ἂν ὁ πόλεμος οὗτος δὲν εἶχεν ἄλλα ὀ-
πλα ἢ τὸν κάλαμον καὶ τὴν μελάνην. Δυστυχῶς καὶ τὰ ἐν
Ζακύνθῳ καὶ τὰ ἐν Πάτραις καὶ τὰ ἐν Ναυπακτίᾳ καὶ Μο-
λάσις ἐσχάτως ἀγγελθέντα ἐξαιρετικοῦ χαρακτῆρος κακουρ-
γήματα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀντήχησις καὶ συνέχεια
τῶν ἐκλογῶν. Τί φρονεῖ πρὸς ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ; Εὐκαιρεῖ
ἀπὸ τὰ μεγάλα σχέδια νὰ δώσῃ προσοχὴν καὶ εἰς τὰ μικρὰ
αὐτὰ ζητήματα τῆς ἀλληλοκτονίας τῶν πολιτῶν ; Ὡς τόσον
πολύ ἀνόητοι πρέπει νὰ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὅπου φρο-
νεύομεθα τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὸς ἐκλογὰς διὰ τὸν ἕνα
ἢ τὸν ἄλλον ὑποψήφιον.

Νὰ ἦνε ἀληθὲς ἄρα γε ὅτι εἰς τὸν φίλον μας Καρακατσά-
νην, λιμενάρχην Πειραιῶς, οφείλεται ἡ σύλληψις τῶν τριῶν
διὰ δυναμίτιδος ἀλιευόντων πλοικαρίων ; Εὐγε ἀδελφέ. Αὐτὸ
τὸ κακὸν, αὐτὴ ἡ ἀσπλαγγία καθ' ὅλης τῆς φυλῆς τῶν
ἰχθύων πρέπει νὰ παύσῃ ἐκτελουμένη εἰς τὰ πρόθυρα οὕτως
εἶπεν τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ Φαλήρου. Ἦ θάλασσά μας κιν-
δυνεύει νὰ ἐρημωθῇ τῶν κατοίκων τῆς ἕνεκα τῆς φιλοκερ-
δίας τῶν ἀλιέων καὶ ἔνεκα τῆς ἀναληθσίας τῶν ὀρχῶν μας.
Ἐν ἄλλαις χώραις μελέται σοβαρὰ καὶ πολυδάπανοι γίνον-
ται περὶ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἰχθύων, παρ' ἡμῖν ἐξέλιπον
σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν εἶδη τινὰ ἰθαγενῶν ἰχθύων ἀπὸ τῶν
θαλασσῶν μας. Ἄλλ' εἰσαί βέβαιος, φίλτατε λιμενάρχα ὅτι οἱ
συλληφθέντες ὑπὸ σοῦ δὲν ἔγρουσι κομπάρων κανένα βουλευ-
τὴν Ἀττικῆς διὰ νὰ ἀποφύγῃσι τὴν τιμωρίαν των ; Ἄν ἔ-
χωσι, κακὰ ἕκαμες νὰ τοὺς συλλάβῃς καὶ σὲ συμβουλεύομεν

— Θάρρος καὶ δύναμιν, κύριε ! εἶπε χαμηλοφώνως ὁ
ἰατρός· μετὰ μίαν στιγμὴν θὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἐμλιθῆσθε
καὶ δὲν πρέπει ἡ φωνή σας νὰ τρέμῃ.

Οἱ λόγοι οὗτοι παρήγαγον τὸ ἀποτέλεσμα, ὃπερ ἤθελε
παραγάγει μαστίγωσις τις, ὃ δὲ δὲ γέρων ἠνωρθῆθη ἀ-
μέσως.

— Παρήλθεν, ἀπάντησε, τώρα εἶμαι ἰσχυρὸς.

Ἀνέμειναν δέκα ἐτι λεπτά. Ὁ ἰατρός ἔχων τὸ οὖς εἰς
τὴν θύραν προσκεκολλημένον ἤκουσε μακρὸν ἀναστεναγμὸν,
ὃν ἐπικολούθησεν ἐν χάσμημα.

— Ἦ στιγμὴ πλησιάζει, εἶπεν.

Ἦ Ἰωάννα περιστράφη, ἐκίνησε τοὺς βραχίονας. Ὁ Φιν-
τέλης καθήμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου, παρετήρει αὐ-
τήν. Δέκα ἐτι λεπτά παρήλθον. Τέλος ἡ Ἰωάννα ἠνέφωξε
τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἠγέρθη βραδέως ἐπὶ τῆς κλίνης στρι-
ζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονός τῆς.

— Βάβ, βάβ !

Καὶ ὡσεὶ ἀνέμενε τὴν στιγμὴν ταύτην, ὃ Φιντέλ ὤρη-
σεν ἐπὶ τῆς κλίνης σεῖων τὴν οὐρὰν του ἐξαπλούμενος πλη-
σίον τῆς Ἰωάννης, ὅπως λείξῃ τὸ πρόσωπόν τῆς καὶ χῶσῃ
τὴν κεφαλὴν του ἐντὸς τῆς ἀγκάλης τῆς, ὡς ἄλλοτε ὁ
κύων δὲν ἀντικαθίστα.

— Ὡ ! εἶπεν ἡ Ἰωάννα.

Ἐφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς, εἵπειτα ἐπὶ τοῦ
κυνός καὶ ἐπανελάθει.

νά καθίσης καλὰ εἰς τὴν θέσιν σου, διότι πρόβας εἶνε μὴ τὴν χάσας, ἀν καλὰ τώρα οἱ βουλευταὶ Ἀττικῆς... τὸ εἶχα λησμονήσει· καλὰ ἐκαμες νὰ τοὺς συλλάβης.

Ἐλῆξεν ἤδη—καὶ ὑποθέτομεν αἰσίως—καὶ ὁ ἐπὶ κατασκευῇ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γκιλφορδ διαγωνισμός. Ἐπὶ τὰ ἐν ὅλῳ ἦσαν τὰ σταλέντα ἔργα ἔτυχε δὲ τῶν πλειοτέρων ψήφον τὸ πρόπλασμα τοῦ Κοσμᾶ Ἀπέργη. Τώρα, κύριε πρῦτανι, εἰς τὸ ἔργον! νὰ ἰδῶμεν τίνας εὐτυχοῦς ὀνητοῦ, ζῶντος ἢ ἀποθαμμένου, τὸν ἀνδριάντα θά φαντασθῆς νὰ κατασκευάσῃς. Ἡ πρυτανεία τοῦ ρέκτου Κυριακοῦ πρέπῃ νὰ κληθῇ πρυτανεία ἀνδριαντοποιίης.

Ὁ καπνοπώλης κ. Μενιδιάτης ἐπέδωκεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν αἰτούμενος τὴν ἀδείαν νὰ ἰδρῶσθῃ ἐργοστάσιον ἐκκοπῆς καπνοῦ. Τοιοῦτοτρόπος ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀποκτᾷ ἰσχυρότατον ὀπαδὸν τῶν φορολογικῶν τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ζηλωτὴν τοῦ συστήματός του. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ παρασημοφορηθῇ ἐξᾶπαντος.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Αἱ συχναὶ παρακλήσεις σου ὅπως σοὶ γράψω τι διὰ τὴν ἐφημερίδα μου προξενοῦν, σὲ βεβαιῶ, πόνον καὶ βαθίαν θλίψιν καὶ πολλὰκις μ' ἐμβάλλουσιν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι καὶ οἱ γράφοντες καὶ οἱ μὴ γράφοντες καταφεύχουσιν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Ἐνθυμοῦ, μοὶ λέγεις, ἐνίστα καὶ τὴν τάλαινα πατριδα καὶ ἐκπλήρω τὸ πρό, αὐτὴν χρεός! Ἄλλ' ἀν ἦτο δυνατόν δι' αὐτοῦ τοῦ εὐτελεστάτου καὶ λεπτολέ-

— "Ω! ὦ!
Ὁ Φιντέλ ἤρρισε τότε νὰ ἐξορμᾷ ἐπὶ τῆς κλίνης.
— Φιντέλ! ἐπροσφρην ἢ νεάνι; διὰ φωνῆς διαταξούσης.
Ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ ὁ ἰατρός ἤκουσε καὶ τὸ βλέμμα του ἔσχεν ἀκτινοβολίαν τινα.

— Βάβ, βάβ! ἀπήντησεν ὁ κύων, ἄμα ἐφώνησε τὸ ὄνομά του.
Αἱ δὲ θωπεύει ἤρρισαν καὶ πάλιν.
— Φιντέλ, Φιντέλ, εἶπε πάλιν ἡ Ἰωάννα, ὡσεὶ ἀκλυθύνετο εἰς ἑαυτήν.

Λαβοῦσα δὲ τὸν κύνα ἐφίλησε πολλάκις ἐπὶ τῷ μετώπῳ. Τοῦτο βεβαίως ἀνέμενον ὁ Φιντέλ, διότι ἀμέσως ἐπήδησεν εἰς τὸ δώματιον ὑλακτῶν ἐξ εὐχαριστήσεως καὶ μετέβη εἰς τὴν θύραν τοῦ Ἰακώβου Ἰβανδῆν, τὴν ὁποίαν ἔβλεπε διὰ τῶν ποδῶν. Τοιοῦτοτρόπος ἔκαμνε καὶ ὁ ἄλλος, κατὰ πάσα πρωίαν.

Ἡ Ἰωάννα καθήμεν ἔπι τῆς κλίνης διέκλυσε τοὺς ἐκπαληγμένους ὀφθαλμούς της πανταχοῦ τοῦ θαλάμου, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν προσκλύοντο ἐτι εἰς οὐδὲν τῶν ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ καὶ τῇ ἐραίνοντο πάντα ἀόριστα, συγκεχυμένα. Ἐκεῖνος ἔφερε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ μετώπου της καὶ ἐτριψε τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς πράττει τις, ὅστις αἰσθάνεται ὅτι δὲν ἐξυπνῆσε καλῶς.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐν τούτοις, ἡ ὄρασις αὐτῆς κατέστη

πτοῦ ζυγαρίου, εἰς τὴν ἀκρὰν τοῦ ὁποίου εἶν' ἐμπεπεγμένον τεράχιον ἐσκωριασμένου σιδήρου, νὰ παραχθῇ καλὸν τι, ἀν ἐκ θαύματος ἠδύνατό τις νὰ τὸ χειρισθῇ ὡς κρατιῶν μόχλον ἢν' ἀνασκόπη τὴν πλάκα τῆς ἀδιαφορίας ὑπὸ τὴν ὁποίαν καθεῖται ἡ πατρίς δὲν θά ἐθυσίαζε πάντα καὶ δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτοῦ ἰδρωτὶ περαρρέμενος, δὲν θά ἐκυπτεν ἐπὶ τοῦτου τοῦ ζυγαρίου;

Καὶ τώρα γράφω, ἀν ἔχῃς ὄρεξιν! Κρύπτων καθήμενῶς τὸ ἐγερτήριο, κυρίων μεγαλοφώνως καὶ ἀρόβως τοὺς κινδύνους ὅς διὰ τρέχει ἡ πατρίς καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ—ρίπτων διὰ τεχνιτῶν φακῶν ἐπὶ ἀπλήτους φωτισμένῃς θύων τὴν εἰκόνα τῶν ἀσχημιῶν καὶ τῶν αἰσγῶν, ἢ τῆ; ἀκηδίας καὶ ἀμερινομεριμνίας, ζωγραφίζων τὸν διάβολον ἐπὶ τοῦ τοίχου διὰ τῶν φρεσινωτέρων χρωμάτων τῆς κολάσεως, κρυφαίων, ὀλοφρομένους, κατακοπτόμενος, ὀλοφύων, σὺραν τοὺς συμπολίτας ἀπὸ τῆς ἀκρας τοῦ ἐνδύματός· ἴνα τοῖς ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν: — Ἡ Μακεδονία κινδυνεύει, ἡ Μακεδονία χάνεται, τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ στενεύει, πνίγεται, ἡ μεγάλη ἰδέα δολοφονεῖται καὶ ἡ μικρὰ ἰδέα θριαμβεύει καὶ ἡ Ἑλλάς προτομαίνεται ν' ἀποτελέσῃ μέλος der K. K. osterreichischen vaterlandler (τῶν καισαροκρατικῶν αὐστριακῶν γειρῶν τοῦ στίμματος) μετὰ τὴν τακτικῶν λειτουργούσαν landtag της, τὴν δίαίταν καὶ τὰ ἰδιαιτέρα προνομίᾳ της καὶ παρὰ τὸν ἐξαστρακισμὸν ἐπίκειται ὁ ἠθικός ἐξανδραποδισμός μας καὶ... καὶ... καὶ τόσα ἄλλα ὅσα εἴπαμεν καὶ ἐπανελάθουμεν καὶ ἀνεμασῆσμεν καὶ ἀναμυρῶμεν καθ' ἑκάστην— τί ἀπολαμβάνει ἐκ τούτων πάντων; Ἄν ἦναι ὀλίγον εὐαίσθητος καὶ ἀν ἐν τῇ καρδίᾳ του ὑπάρχει ἀκόμη μία ἰς δονουμένη ἐκ τοῦ πάθους τοῦ πατριωτισμοῦ— διότι καὶ τοῦτο εἶναι πάθος ὡς πᾶν ἄλλο— μελαγχολεῖ ὀλίγον περιπίπτει εἰς ἀθυμίαν... ἔως ὅτου ἐλθῇ ἡ ὄρα τοῦ μεσημβρινοῦ γεύματος. Ἐκτός τούτου, ἐγὼ τοῦλάχιστον, οὐδὲν ἄλλο εἶδον καταρανές

ἦστον ἀμυρρεπῆς, βεβαιότερα τοῦτο ἦν ὡς τις ἐμίγη διασκεδαζόμεν.

Τὸ δικτυωτὸν τοῦ παραθύρου ἦν καταδιεσπασμένον, ἀλλ' ὁ θάλαμος, ἐν ᾧ εἰσέδυνεν ἡλικὴ τις ἀκτίς ἦν ἐπαρκῶς φωτισμένος.

Ἡ Ἰωάννα ἀνεγνώρισε τέλος τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον εὗριστο, τὸν θαλάμῳ της. Ἀναμυρῶσα δὲν ὑπῆργεν εἰσέτι ἡ σκέψις· βραδέως, ἐπιμόχθως ἀφηνιέτο τὸ λαγικόν. Ἐμελλεν ἀρὰ γε νὰ διαρρήξῃ τοὺς δεσμούς, καὶ νὰ ἐξέλθῃ θριαμβεύον ἀπὸ τὰ σκοτὰ τῆς νυκτός;

Ἡ δοκιμασία ἤρχιζε καὶ ἐμελλε νὰ ἦνε ἀποφασιστικὴ διὰ τὴν Ἰωάνναν εἴτε ὑπὸ τὴν μίαν εἴτε ὑπὸ τὴν μίαν εἴτε ὑπὸ τὴν ἄλλην ἐποψίν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς τώρα προσήλουντο διὰ μοχρῶν ἐπὶ ἐκάστῳ ἀντικειμένου, ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον κεκαλυμμένου διὰ τάπητος, ἐργῶν τῶν χειρῶν της, ἐπὶ τῶν καθελῶν, ἐπὶ τοῦ μονοποδίου, τῆς ἱματιοθήκης, τῆς νυκτερινῆς τραπέζης, τῶν λευκῶν περκαπεταζμάτων, ἐπὶ τοῦ ὀρολογίου ἀνηρτημένου εἰς τὸν ἦλον, οὗ ἡ χρυσὴ ἀλυσὶς ἐκρέματο, ἐπὶ τοῦ ψαθίνου πύλου, ἐπὶ τῶν ἐνδύματων της, ἐσθῆτος, ὑποχιτωνίου, στιλοδέσμου, ἐσωκαρδίου, περιζώματος, χειριδίου, τειθειμένων ἐπὶ καθέλας, ὡς συνείθεε κα' ἡ ἑσπερὰν νὰ πράττῃ κατακλινομένη, ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων, περιποδίων, ἐπὶ τῶν ἐρυθρῶν περικνημίδων ἐρριμμένων κατω τῆς κλίνης καὶ ἐπὶ τοῦ Φιντέλ, ὅστις περιστρέφετο ἐν τῷ θαλάμῳ μεταβαίνων διαρκῶς ἐκ

προῶν ταύτης τῆς πράγματι γενναίας καὶ φιλοπάτριδος ἀνευ ἀπειμῶν ἐκστρατείας ἦν ἀπὸ τίνος ὀλίγον σοβαροὶ δημοσιογράφοι, πρωτοστατούντος τοῦ κ. Μ. Χαννασίη, ἤρξαντο ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦτέστι τοῦ ζῴτικου ζήτηματός μας. Ἡ κυβέρνησις συνεινῆθη διόλου; Ὅχι. Οἱ πολῖται τοῦλάχιστον, τὰ ἄτομα ἐταράχθησαν, ἐξώτρυνσαν, ἀπέπεισαν τὴν νάρκην, ἠνοιξον τὰ ὄμματα. ἠθέλησαν νὰ σκεφθῶν, νὰ συλλογισθῶν, νὰ ἰδοῦν ὀλίγον ἀποτεροῦ τοῦ ἀκρου τῆς ἐνδοσίων; Τίποτε! Τίποτε, τίποτε!...

Ἐλαβον ζωφρότερον χρόνον ἂν γε ἐκτοσε αἱ ναυτικαὶ παρασκευαί, ἀνευ τῶν ὁποίων οὐκ ἐστι τι γενέσθαι τῶν δεόντων; Ἄν ἐν Ἀγγλίᾳ ναυτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξκαλοῦθαι συντόμως σπουδαζοῦσα τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα, αὐτὸ εἶναι! Πρόκειται, βλέπεις, νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ πεδάλιου τοῦ ἀεριστάτου ἢ νὰ τετραγωνισθῇ ὁ κύκλος; καὶ καθ' ἃ χρονικὸν διάστημα ἠδύνατο νὰ ἦ προκεχωρημένη κατὰ τὸ ἦμισυ ἢ κατασκευὴ ἐξ ὀρθογώνων ἀξιολλήγων, τὰ ὁποῖα τοῦ χρόνου εἰς τοιαύτην ἐποχὴν νὰ καταπλέωσιν ὑπερήφανα εἰς τὰς θαλάσσας; καὶ διαπλέοντα προκλητικῶς τὰς ὄρας ἠαλάσσας; καὶ οἱ αὐστριακοὶ θέλουσι νὰ ὑποδουλώσωσιν, ἢ ἐπιτροπὴ μελετᾷ... μετὰ καὶ δὲν εἶν' ἀπίθανον ν' ἀκούσωμεν ὅτι αὐριοὶν διδοὶ ἐξετάσεις, ἐκτὸς ἂν ἔως τότε λάβωσι τὰ μέλη αὐτῆς καιρὸν νὰ προσκλήθωσι ἀλλήλοδιαδόχως εἰς Ἀθήνας ὡς ὑπουργοὶ τῶν ναυτικῶν. Καὶ κατὰ τὰ διάστημα τοῦτο ἢ χερταῖα Ρουμανία παρασκευάζει στόλον ἀνώτερον τοῦ ὑπάρχοντος νῦν ἐν Ἑλλάδι, ἢ Βουλγαρία αὐτὴ λαμβάνει δωροῦμενα παρὰ τῆς Ρωσσίας δὲν ἔξωρον πόσα καλὰ πλοῖα, ἴσως δὲ καὶ αὐτὴ ἢ Σερβία κατορθώσῃ νὰ φέρῃ μέχρι Βελιγραδίου στόλον ὀρθογώνων ὑπὸ κανένα ἐλθετὸν ἀργινάκρον ἔως ὅπου ἢ Ἑλλάς κατορθώσῃ νὰ καταρτίσῃ ἦμισιον ὀρθογώνων ἀξιομάχων πλοίων.

Νὰ τὰ λέγωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν; Ν' ἀργίσωμεν πάλιν τὰ ἴδια; Τὰ στρατιωτικὰ, καὶ τὰ περιφημὰ στέλεγγ

καὶ τὴν μονοετῆ θητεῖαν καὶ ὅλα τ' ἄλλα τὰ καταλήξαντα εἰς τὴν ἰδανικὴν μόνον παράστασιν στρατοῦ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἡμῶν;

Εγὼ τοῦλάχιστον φοβόμην μήπως ἐκ ταύτης τῆς συνεχῆς ἐπαναλήψεως, κατόπιν τῆς ὁποίας οὐδὲν ἐπέργεται τὸ πρακτικόν, συμβῆ ὅπως τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα συνειθίσει ὁ κόσμος εἰς τὴν εἰκόνα αὐτῆς τῆς ἀπελπίσεως καὶ ἢ δὲν τὴν πιστεύει πλέον, ἀφοῦ βλέπει ὅτι μ' ὅλα τὰ ἔξωκα λουθεῖ πολὺ καλὰ καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ τὸν ριτινίτην του καὶ νὰ ροφᾷ ἰδονικῶς τὸν ἀργιλέ του καπνίζων τὸ λαθρομπορευμένον τουμπέκι καὶ νὰ καταβαίῃ εἰς τὸ δροσερὸν φάλλορόν του, ἀν ἔχῃ εἰς τὸ θηλάκιον τὸ 1 φράγκον του—καὶ αὐτὰ νομίζω ὅσα ἠρήθησα εἶναι τὰ ἐπαρκούντα εἰς τὴν εὐδαίμονίαν τοῦ νεωτέρου ἑλλήνος— ἢ νὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς αὐτὴν καὶ ν' ἀρχίσῃ σιγὰ σιγὰ νὰ τὴν βλέπῃ θελκτικῶν, ὡς ὅταν λάβῃ τις ἀσχημον σύνεουον καὶ ἐκ τῆς σέψεως ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκὼν ἀκων θά ἐγκαταλείψῃ σχηματίζει τὴν ἠρωϊκὴν ἀπόρασιν νὰ τὴν θεωρῇ ἐξαιτίαν καὶ ὀρεκτικωτάτην.

Λοιπὸν, νὰ γράψω θεῖς; Ὅχι, ὄχι, προτιμῶ, πρὸς χάριν σου, νὰ διαγούμαι παραμύθια, παρὰ νὰ συντάσσω ἄρθρα περὶ ἐξωτερικῶν ζητημάτων καὶ Μακεδονίας.

Ἡράτης.

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ (ΕΙΔΙΚΟΤ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σοφία, 30 Ἰουλίου

Ἐκπρὸξόμενοι περὶ αὐτῆς ὁμοφώνως λέγουσιν ὅτι ἀν γίνῃ ὁ σιδηρόδρομος θά προσέδωτῃ πολὺ ἢ Σοφία. Καὶ φαίνεται λίαν πιθανόν τὸ τοιοῦτον. Τὰ ἀνάκτορα εἶνε κτίριον

τῆς κλίνης εἰς τὴν θύραν καὶ ἐκ τῆς θύρας εἰς τὴν κλίνην. Ἐραίνετο μὲν σύννευς, ἀλλ' ἡ φυσιογνωμία αὐτῆς ἀνεξυμρούτο, τὸ βλέμμα της ἐφωτίζετο. Κατὰ πάσαν στιγμὴν εἶσε τὴν κεφαλὴν τὰ γέλη της ἐκινούνητο, ἀλλ' οἱ λόγοι δὲν ἐξήρχοντο ἀκόμη ἐκ τοῦ λάρυγγός της.

Αἶφνης ἀπόβησε τὰ ἐραπλώματα, ἐξήγαγε τοὺς πόδας ἐκτὸς τῆς κλίνης καὶ διολισθήσασα εὐρεθὴ ὀρθῇ, ἀπέναντι τοῦ κατόπτρου. Ἀόρατον μεδίδια διήλθε διὰ τῶν χειλέων της. Τὰ ἐνδύματά της ἦσαν πλησίον αὐτῆς, ἐφόρεσε τὸν στυλοδεσμὸν της, τὸν αὐτὸν ἢν εἶχεν ἀφίσει ἐν τῷ θαλάμῳ πρὶν μεταβῆ ἴνα ριθῇ εἰς τὴν ποταμὸν, μετὰ ταῦτα ἐφόρεσεν ὑποχιτωνίον, ἔπειτα τὸ ἐτωκάριον.

Ἐἰς ἐστικτοῦ ἀνελάμβανε τὰς ἀρχαίας αὐτῆς εἴσεις.
Ὁ Φιντέλ ἐποίησε πέριξ αὐτῆς ἀλματα ὑλακτῶν.
— Βάβ, βάβ, βάβ!

Περιεστρέφετο περὶ τὰς γυμνὰς κνήμας της, ὡς συνελάμβανε διὰ τῶν ὀδόντων της, χωρὶς νὰ σφίγγῃ αὐτάς, τοὺς δακτυλοὺς τῶν ποδῶν της, τὰς πτέριας, τὰ γαστρονομία της. Αὐτὴ πᾶσθε ἐλαφρῶς αὐτὸν διὰ τῆς χειρὸς λέγουσα.
— Πάσας, πάσας λοιπὸν! Ἐἴ! τὸν κακόν!

Καθίσασα ἐπὶ τῆς ἀκρας τῆς κλίνης ἐφόρεσε τὰ περιπόδιά της, ἀπερ προσέδεσεν ἐπὶ τῶν γοάτων διὰ τῶν περικνημίδων αὐτῆς, ἔπειτα ἐφόρεσε τὰ πεδίλά της.

Παρατηρήσασα τὸ ὀρολόγιόν της καὶ ἰδούσα ὅτι εἶδεν κινεῖν ὀκτὸ καὶ τεσσαράκοντα λεπτά.

— Εἶναι ἔξωρας, εἰθύορισε.

Προῦχόμενος βήματά τινα καὶ ἔστη πρὸ τοῦ κωμωπηρίου, τοῦ ὁποίου τὸν καλυπτῆρα ἤγειρε τὸ ὕδωρ εὗριστο ἐντὸς τῆς ὑδρίας ἑτοιμὸν νὰ χυθῇ ἐντὸς τοῦ νυκτῆρος. Μηχανικῶς ἠνοιξε τὸν πρῶτον αὐρτῖν τὰ πάντα ἦσαν ἐν τῇ τάξει ἐν ᾗ τὰ εἶχεν ἀφίσει· ἐν τινι κυτίῳ χρυσᾷ νομίσματα, ἐν ἑτέρῳ κοσμήματα. Λαβοῦσα δακτύλιον, τὸ τελευταῖον δωρον τοῦ γηραιοῦ λογαγοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ μονόλιθος ἀδάμας ἠκτινοδύλλασεν εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἐπέρασεν εἰς τὸν δακτυλὸν της.

Ἐμίλει χαμηλοφώνως, τόσον χαμηλοφώνως, ὥστε τοῦτο ὁμοίως πρὸς ψιθυρισμὸν φύλλων δένδρων.

Ἐν τῷ ἑτέρῳ δωματίῳ ἦκουον αὐτὴν περιερχομένην τὸν θαλάμον, παδοκροτούσαν, κινούσαν τὰ ἐπιπλα. Εἰκοσάκις ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν ἀπεπειράθη νὰ διανοίξῃ τὴν θύραν, ἴνα ἴδῃ. Ἄλλ' ὁ κ. Λέγενδρος δὲν ἀφίκεν αὐτὸν νὰ κάμῃ τὴν ἀπερὶσκεψίαν ταύτην. Τὸν ὀφθαλμὸν προσκλωμένον εἰς τὴν ὄπην τοῦ κλειθροῦ ἔγινε ὁ ἰατρός παρεπῆρει τὰς κινήσεις τῆς νεανίδος. Εἶδεν αὐτὴν γυρομένην, κτεινίζουσαν τὴν μακρὰν κόμην της, πλέκουσαν αὐτὴν καὶ προσκλώσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ καρδίαν.

Τότε ἀνορθοῦθαι ἔκαμε νεῦρα εἰς τὸν Ἰάκωβον Βαγιάν καὶ ὑπέχεε νὰ κρυθῇ εἰς τὴν γυνίαν τοῦ δωματίου.

(ἰκλουθεῖ)

λίαν ἀχάριτος ἐξωτερικοῦ καίτοι ἀπερρόφησε πολλά χρήματα ἢ κατασκευὴ ἢ μᾶλλον ἢ μετασκευὴ του, διότι ἦτο ἀρχαία ἑθωμανικὴ οἰκοδομὴ, ἡμιτελής ἀφειθεῖσα, καὶ ἦτο προσωρισμένη διὰ διοικητήριον. Ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ ἐπίπλωσις ἐγένετο μετὰ πλειοτέρας φιλοκαλίας τῆς ἐξωτερικῆς του διασκευῆς. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως δύναται τις νὰ εἶπῃ ὅτι μετὰ τινος ἀξιοπροεπειᾶς ἐνδραϊκτᾶται ἡ ἡγεμονία.

Τὰ ἀνάκτορα κυκλοῦσι διάφοροι οἰκοδομαὶ ἀρκούντως κομψαί, ὡς τὸ μέγα ξενοδοχεῖον «Βουλγαρία» — ξενῶν κομψότατος καὶ ὑπ' ὄλας τὰς ἐπόψεις ἀξιοσύστατος — εἶνε μία τῶν μεγαλειτέρων οἰκοδομῶν τῆς Σοφίας· περαιτέρω τὰ ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τὸ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἡγεμονικοῦ Γραφείου, ἡ Στρατιωτικὴ Λέσχη καὶ τοῦ πρῶην ὑπουργοῦ κ. Γρέκωφ ἡ οἰκία, τὸ ρωσικὸν προξενεῖον (ιδιόκτητον) τὸ ἀγγλικόν, καὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Τσαριγράδσκα ἡ Κωνσταντινουπόλεως τὸ νεόδμητον αὐστριακὸν ἐγκύει ἀμέσως τοῦ ξένου τὴν προσοχὴν. Βεβαίως ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις δὲν ἐφρόντισεν ἐτι περὶ ἀνεγέρσεως προξενείου, καίτοι φρονούμεν ὅτι ἀφ' ἐνός τὰ ὑπερβολικὰ ἐνοίκια, ἀφ' ἐτέρου ἡ εὐθηνία τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἡ δωρεὰν παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως παροχὴ οἰκοπέδου ἦσαν τόσοι λόγοι δυνάμενοι νὰ τὴν προτρέψωσιν εἰς τοῦτο.

Τὴν πόλιν περιστοιχίζουσι οἰκοδομαὶ χρησιμεύουσαι ὡς στρατώνες καὶ νοσοκομεῖα. Εἶνε ὅλαι πλινθοκτιστοὶ καὶ ἐπιτηδεύονται τὴν γερμανικὴν βαρεῖαν ἀρχιτεκτονικὴν. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὸ χωρίον Κνιάζεβο (τὸ ἐπὶ Τουρκίας Βαλῆ — Ἐφένδης) τῆς μόνης οὕτως εἰπεῖν ἐξοχῆς, εἰς ἡμίσεως χιλιομέτρου ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐγείρεται ὀβελίσκος στηθεὶς εἰς μνήμην τοῦ ἐλευθερωτοῦ αὐτοκράτορος.

Αἱ οἰκίαι τῆς Σοφίας εἶνε ὅλαι σχεδὸν μονόροφοι καὶ πλινθοκτιστοὶ, καὶ πλὴν τινῶν αἱ πλείεσται ἄθλια κατασκευάσματα κατὰ ἀνώτερα ἀπλῶν καλυθῶν. Βαθμηδὸν ὅμως ἀντικαθιστῶσιν αὐτὰς ἀξιολογώτερα οἰκήματα καὶ δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ὁσημέραι καταφανεστέρα γίνεται ἡ μεταβολή.

Ἄλλὰ βλέπω ὅτι πολλὴ παρατείνωμαι· ἀς κρατήσω κατὰ διὰ τὴν προσεχῆ μου, διε θὰ σᾶς εἶπω καὶ τινὰ περὶ ἐγχώριου βιομηχανίας.

Πρόσπερος

ΟΙ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Δὲν εἶνε ἀληθὲς τὸ δημοσιεύμενον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 538 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, ὅτι ἔχω οἰκίαν, ἧς δ' ἀπόπατος χύνεται εἰς τὰς ὑπονόμους τῆς πόλεως καὶ τὴν διάψευσιν μου ταύτην παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε, εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος.

Ἀθῆναι τῆ 5 Αὐγούστου 1883.

Π. Σ. Κυριακός

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Πειραιεὶ ἐξηφανίσθησαν χθὲς ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ αὐτόθι ὑπαστυνόμου καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ κ. Δαλεζίου 80 ὀβελίσκοι πεπόνων βεβλαμμένων τοῦ ὀπωροπώλου Ν. Σιδέρη. Ἐπίσης ἐξηφανίσθησαν 6 ὀβελίσκοι ἰχθύων βεβλαμμένων τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἰχθυοπώλου Ἀνδρέου Ἰωάννου.

— Συνελήφθησαν χθὲς ὑπὸ τῆς Διμενικῆς ἀρχῆς ἐν Πει-

ραιεὶ 10 ἄλιεις ἀλιεύοντες κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μουνηχίας καὶ τῆς Φρεατίδος διὰ δυναμίτιδος, ἐξαφανισθέντων καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἀλιευθέντων 60 ὀβελίσκων ἰχθύων.

— Οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς εἰς εὐλογίας.

**ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
Πρακτορεῖον Χαδᾶ**

Παρίσις, 17 Αὐγούστου. Εἰδήσεις ἐπίσημοι ἐκ Σαίγ-γῶ βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ Ἀναμίται ὑπέστησαν αἱματηρὰν ἦτταν, ἐν τοῖς πέριξ τοῖς Νάμ-Διζ, ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Βάδενσ, φρουράρχου τῆς πόλεως ταύτης. Οἱ Ἀναμίται πολλοὺς ἀφῆκαν νεκροὺς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Παρίσις, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον ..... Γαλλικὴ ράντα (rente) 109, —. Τουρκικὸν δάνειον 10,77. Ἡ νοποικημένον αἴγυπτ. 360. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,33.

Ἀλεξάνδρεια, αὐθημερόν. Σήμερον διεδόθη ὅτι ἐπίκειται ὑπουργικὴ κρίσις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ριάζ πασᾶς θέλει κλαθῆ ἵνα σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. Χθὲς ἀπεβίωσαν ἐκ χολέρας 6 μὲν ἐν Καίρω, 41 δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Κων)πολις, αὐθημερόν. Ἐξελέγη χθὲς παμψηφεὶ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ὁ ἐν Μόσχᾳ διαμένων Ἱαρχιεπίσκοπος Θαβωρίου Νικόδημος.

Βουκουρέστιον, αὐθημερόν. Ὁ βασικεὺς Κάρολος ἀνεχώρησε χθὲς μεταβαίνων εἰς Βερολίνον. Ἐπανακάμπτων εἰς Βουκουρέστιον θὰ διέλθῃ διὰ Βιέννης.

Εἰς τοὺς μὴ προπληρώνοντας

τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν **Συλλογὴν Μυθιστορημάτων Μῆ Χάνεσαι** διεκόπη ἡ ἀποστολή.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ τιμαὶ μεθ' ὄλας τὰς γενομένας ἐφέτος σπουδαίας τελεωποιήσεις ἔμειναν αἱ αὐταί, οἷαι καὶ πέρουσι, τούτεστι

Εἰστήρια λουτροῦν	λεπτά	40
» ἐνδυμάτων (ποδῆρης ἐσθῆς χειρῶμακτρον.....	»	20
» ψυχρολουσιῶν	» δραχ.	1.10

Τὰ μικρότερα τῶν 8 ἐτῶν παιδιά πληρώνουσι τὸ ἥμισυ, τούτεστι λεπτά 20 δι' ἕκαστον λουτρον, αἱ δὲ Κυρίαι, ἐπειδὴ τὰ δωμάτια αὐτῶν θέλουσιν εἶναι ἐστρωμένα διὰ τὰ πᾶντος πάντοτε καθαροῦ καὶ στεγνοῦ, πληρῶνουσι δι' ἕκαστον λουτρον λεπτά 5 ἐπι πλέον.

Τὰ λουτροὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. μέχρι τῆς μ. μ. 6